

2. Opłata za transport kolejowy lub za wydłużenie transportu samochodowego przy pobieraniu materiału bezpośrednio od dostawcy nie może przekraczać 60 zł od tony przewożonego materiału. Za wydłużenie transportu samochodowego uważa się całkowitą odległość transportu samochodowego pomniejszoną o odległość od najbliższej stacji kolejowej

3. Zarządzenie niniejsze nie obejmuje wyjątków podanych w § 2 ust. 1 lit. a), c), d) oraz § 2 ust. 2 zarządzenia wymienionego w ust. 1.

§ 2. 1. Jednostki nadrzędne inwestora i wykonawcy ograniczą do najniezbędniejszego minimum wydawanie zezwoleń wynikających z uprawnień omówionych w pkt 9.2.3 instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych, a dotyczących stosowania szczegółowej kalkulacji cen materiałów masowych w odniesieniu do budów prowadzonych w warunkach znacznie odbiegających od przeciętnych. W szczególności ograniczenia powinny dotyczyć udzielania zgody na stosowanie wyższych „wskazników dwukrotnego transportu” niż to jest przewidziane w obowiązujących normatywach.

2. Jednostki nadrzędne inwestora i wykonawcy zaprowadzą rejestry udzielanych zezwoleń, w których należy szczegółowo uzasadnić każdorazowo wydane zezwolenie.

3. Inwestorzy centralni oraz ministerstwa i urzędy centralne bądź prezydya wojewódzkich rad narodowych nadzo-

rujące przedsiębiorstwa budowlano-montażowe będą dokoonywali systematycznej kontroli rejestrów, o których mowa, i w razie stwierdzenia faktów wydania nieuzasadnionych zezwoleń wyciągną odpowiednie konsekwencje w stosunku do podległych im jednostek.

§ 3. 1. Ograniczenia wymienione w § 1 ust. 1 dotyczą wszystkich kosztorysów, których wycena nie została rozpoczęta przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia lub których termin umowy dostarczenia inwestorom upływa po dniu 30 września 1961 r.

2. Wszystkie kosztorysy poprzednio opracowane podlegają aktualizacji, jeżeli termin rozpoczęcia realizacji obiektu lub części obiektu objętego danym kosztorysem przypada później niż 1 stycznia 1962 r.

3. Obowiązek aktualizacji kosztorysów spoczywa na inwestorze.

§ 4. Stosowanie innych zasad niż podane w niniejszym zarządzeniu może nastąpić jedynie wyjątkowo w szczególnie uzasadnionych przypadkach za zgodą Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: S. Pietrusiewicz

233

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 22 czerwca 1961 r.

w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Na podstawie § 2 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203) i w związku z § 5 uchwały nr 107 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1961 r. w sprawie środków zabezpieczających dyscyplinę wykonania narodowego planu gospodarczego na 1961 r. w zakresie zatrudnienia, funduszu płac, wydatków budżetowych i dostaw towarów rynkowych dla ludności ustala się, co następuje:

Ustalanie planów funduszu płac.

§ 1. 1. Plan funduszu płac ustalony w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu nie może w sumie łącznej przekraczać kwoty ustalonej dla danego resortu w narodowym planie gospodarczym.

2. Jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami (zarządy, zjednoczenia) oraz ministerstwa mają prawo do tworzenia w ramach kwot funduszu płac ustalonych w narodowym planie gospodarczym rezerwy funduszu płac łącznie w granicach do 3% kwoty ustalonej w narodowym planie gospodarczym. Rezerwa ta jest przeznaczona na elastyczne dostosowanie funduszu płac przedsiębiorstw do warunków wykonania zadań ustalonych w planie rocznym.

3. O wysokości utworzonej przez jednostki nadrzędne i ministerstwa rezerwy funduszu płac ministerstwo powiadamia centralę banku finansującego działalność przedsiębiorstw bezpośrednio po opracowaniu planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw oraz zbiorczych zestawień jednostek nadrzędnych i ministerstw.

§ 2. 1. Plan funduszu płac przedsiębiorstwa ustala się w ramach dyrektywnego limitu funduszu płac określonego przez jednostkę nadrzędną wraz z podziałem na fundusz osobowy i fundusz bezosobowy.

2. W planach funduszu płac przedsiębiorstwa wyodrębnia się:

1) fundusz płac osobowy z podziałem na:

- a) fundusz płac robotników (bez premii), w tym: robotników produkcji podstawowej, robotników produkcji pomocniczej, robotników usług produkcyjnych,
- b) fundusz premii robotników, w tym: robotników produkcji podstawowej, robotników produkcji pomocniczej, robotników usług produkcyjnych,
- c) fundusz płac pracowników umysłowych,
- d) fundusz płac pozostałych pracowników fizycznych,
- e) fundusz płac uczniów;

2) bezosobowy fundusz płac.

3. Fundusz płac robotników produkcji pomocniczej oraz usług produkcyjnych może być wyodrębniony z funduszu płac robotników stosownie do ustaleń ust. 2 pkt 1 pod warunkiem, że:

- 1) w planie przedsiębiorstwa wyodrębniono produkcję pomocniczą lub usługi produkcyjne,
- 2) ewidencja księgową zapewnia ściśle rozgraniczenie produkcji lub usług produkcyjnych od pozostałych rodzajów produkcji; rozgraniczenie to powinno dotyczyć co najmniej wartości produkcji lub usług, kosztów własnych oraz funduszu płac.

4. W planie osobowego funduszu płac należy dla grup zatrudnienia wymienionych w ust. 2 pkt 1 wyodrębnić kwoty dopłat za pracę w godzinach nadliczbowych i w dniu wolne od pracy, wypłat za rozłąkę oraz wypłat za szkolenie wewnątrzzakładowe.

5. Plan funduszu płac robotników wymienionych w ust. 2 pkt 1 lit. a) ustala się na podstawie analizy programu produkcji i uwzględnienia rodzajów obiektów, a tam gdzie to jest możliwe — także rodzajów robót lub asortymentów. Należy przy tym uwzględnić usprawnienia w zakresie organizacji robót, zachowanie pełnej dyscypliny płac, poprawę zaopatrzenia materiałowego, zwiększenie wyposażenia i wykorzystania sprzętu, środków transportowych itp. Plan funduszu premiowego wymieniony w ust. 2 pkt 1 lit. b) ustala się stosownie do przepisów uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. o zmianie uchwały nr 50 z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

6. Planowany osobowy fundusz płac innych grup zatrudnienia wymienionych w ust. 2 pkt 1 lit. c), d) i e) ustala się na podstawie niezbędnych stanowisk, obowiązujących stawek płac oraz zasad premiowania.

7. Plan osobowego funduszu płac nie może zakładać zmniejszenia zakresu dotychczas wykonywanych przez przedsiębiorstwo robót, usług i czynności przez ich podzelenie innym jednostkom.

8. Planowany bezosobowy fundusz płac ustalany jest na podstawie przewidywanych niezbędnych doraźnych usług oraz obowiązujących zasad wynagradzania za te usługi.

9. Prace związane z naprawą i przeróbką konstrukcji, urządzeń i maszyn dostarczanych przez inwestora lub innego dostawcę, a wynikające z wad produkcyjnych zawinionych przez producenta, powinny być objęte planem zatrudnienia i planem funduszu płac producenta. W razie niemożności ich wykonania przez producenta i zlecenia ponadplanowego wykonania tych robót przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe osobowe wydatki z tego tytułu obciążają fundusz płac producenta. Tryb postępowania określają odrębne przepisy szczegółowe, zawarte w instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 26 sierpnia 1960 r. w sprawie trybu postępowania przy obciążaniu funduszu płac producenta maszyn, konstrukcji i urządzeń w przypadku dokonania naprawy tych maszyn, konstrukcji i urządzeń przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 69, poz. 328).

§ 3. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorstwo nieprawidłowo ustaliło plan funduszu płac bądź jego podział na kwartaly, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na

wniosek banku finansującego przedsiębiorstwo zarządzi dokonanie odpowiednich poprawek w planie.

Zmiany planu funduszu płac.

§ 4. 1. Jednostki nadrzędne i ministerstwa mogą zwiększyć w ciągu roku fundusz płac podległych przedsiębiorstw do wysokości posiadanej rezerwy. Decyzja o zwiększeniu planu funduszu płac z rezerwy powinna być powzięta początkiem okresu, którego dotyczy zwiększenie. Decyzja taka nie może się odnosić do okresu ubiegłego. Zwiększenie planu funduszu płac przedsiębiorstwa, dokonane z rezerwy funduszu płac jednostki nadrzędnej lub ministerstwa, nie powoduje zmian innych elementów planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

2. Jednostka nadrzędna może w ciągu roku zmniejszyć podległym przedsiębiorstwom plan funduszu płac, przenosząc kwoty zmniejszenia do swojej rezerwy. Zmniejszenie następuje w razie stwierdzenia, że niezależnie od pracy przedsiębiorstwa warunki realizacji wykonania zadań ustalonych w planie rocznym pozwalają na wykonanie tych zadań przy mniejszym od planowanego funduszu płac. Natomiast w razie zastąpienia w ciągu roku planowanego zatrudnienia pracą organizacji obcych należy zwiększyć właściwą pozycję kosztów, przeznaczoną na finansowanie usług obcych i o tę kwotę odpowiednio zmniejszyć fundusz płac przy zachowaniu zasady, że nie powinno to powodować podwyższenia łącznych kosztów produkcji.

3. O wydanych decyzjach jednostki nadrzędne powiadamiają niezwłocznie właściwy bank finansujący przedsiębiorstwa. Ministerstwa zobowiązane są co kwartał zawiadamiać centralę banku finansującego o dokonanych zmianach oraz o wysokości rezerwy funduszu płac jednostek nadrzędnych i ministerstwa.

§ 5. W razie wprowadzenia przez organ nadrzędny w toku realizacji planu dodatkowych zadań produkcyjnych (rozszerzenia zakresu robót), które powodują powiększenie planu produkcji przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwu powinna być przyznany dodatkowy fundusz płac w wysokości koniecznej do wykonania tych zadań.

§ 6. Jednostka nadrzędna może w ciągu roku zmienić podporządkowanym przedsiębiorstwom plan funduszu płac w ramach odpowiednio zmienionego planu rocznego w razie:

- 1) dokonania zmian organizacyjnych,
- 2) przekazania budów.

§ 7. O dokonanych zmianach, o których mowa w § 5 i § 6, jednostka nadrzędna powiadamia niezwłocznie bank finansujący.

Zasady kontroli i rozliczenia funduszu płac.

§ 8. 1. Rozliczenie osobowego funduszu płac dokonywane jest narastająco od początku roku kalendarzowego na koniec każdego kwartału oraz ostatecznie na koniec roku po złożeniu sprawozdania finansowego.

2. Rozliczenie osobowego funduszu płac polega na porównaniu wykonanego funduszu płac z planem funduszu płac liczoną od początku roku do końca okresu rozliczanego i ustaleniu oszczędności lub przekroczenia funduszu płac z uwzględnieniem przepisów ust. 4—15.

3. Przez plan osobowego funduszu płac, o którym mowa w ust. 2, należy rozumieć fundusz płac ustalony w rocznym planie techniczno-ekonomicznym z uwzględnieniem przepisu § 5.

4. Bankowa korekta osobowego funduszu płac w górę dotyczy w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych wymienionych w załączniku do niniejszej instrukcji tylko osobowego funduszu płac robotników produkcji budowlano-montażowej (podstawowej) — z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w pozycjach: 25, 26, 33a i 46 załącznika do niniejszej instrukcji.

5. Dla przedsiębiorstw, które w myśl ust. 4 uprawnione są do korygowania w górę osobowego funduszu płac robotników produkcji budowlano-montażowej (podstawowej) — rozliczenie polega na porównaniu wykonanego osobowego funduszu płac robotników tej produkcji, liczonemu od początku roku do końca okresu rozliczanego i skorygowanym o procent przekroczenia planu zadań tej produkcji z uwzględnieniem współczynnika korekty, podanego w załączniku do niniejszej instrukcji.

6. Dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, dla których w załączniku ustalona jest korekta bankowa wyłącznie dla określonego asortymentu robót, rozliczenie osobowego funduszu płac według zasad określonych w ust. 5 dotyczy wyłącznie funduszu płac robotników, zatrudnionych w produkcji, dla której obowiązuje bankowa korekta.

7. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, nie wymienionych w załączniku do niniejszej instrukcji — rozliczenie osobowego funduszu płac polega na porównaniu wykonanego osobowego funduszu płac robotników, liczonego od początku roku do końca okresu rozliczanego z planowanym funduszem płac.

8. W razie niewykonania planu zadań produkcyjnych osobowy fundusz płac robotników wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 lit. a) podlega korekcie w dół ze wskaźnikiem 1.0. W przedsiębiorstwach, o których mowa w poz. 25, 26, 33a i 46 załącznika do niniejszej instrukcji, w razie niewykonania planu zadań produkcyjnych korekcie w dół podlega cały fundusz osobowy bez funduszu płac uczniów.

9. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych planowane kwartalne fundusze premii robotników produkcji podstawowej, pomocniczej i usług produkcyjnych przelicza się osobno wskaźnikiem procentowym rzeczywiście wykonanej w kwartale produkcji podstawowej, pomocniczej i usług produkcyjnych. Górną granicą wypłat funduszy premii robotników poszczególnych rodzajów produkcji jest planowany fundusz premii dla robotników każdego rodzaju produkcji i usług.

10. Przy rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, planowany fundusz płac pracowników umysłowych i pozostałych pracowników fizycznych, wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 lit. c) i d) nie podlega korekcie, z wyjątkiem funduszu płac przedsiębiorstw objętych pozycjami 25, 26, 33a i 46 załącznika do niniejszej instrukcji.

11. Za przeliczony (skorygowany) plan funduszu płac uczniów przyjmuje się kwotę niezbędną do opłacenia wynagrodzeń faktycznej liczby zatrudnionych uczniów (odpowiednio do aktualnych zadań w zakresie szkolenia bez względu na to, czy liczba zatrudnionych uczniów jest większa, czy mniejsza od liczby pierwotnie zaplanowanej). Skorygowany plan funduszu płac uczniów równa się sumie dokonanych wypłat.

12. Bezosobowy fundusz płac podlega rozliczeniu za okres roczny; plan tego funduszu nie podlega korygowaniu.

13. Oszczędności lub przekroczenia osobowego funduszu płac w skali przedsiębiorstwa ustala się jako różnicę (saldo) oszczędności i przekroczeń w grupach zatrudnienia wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 lit. a), b), c), d) — przy zachowaniu zasady podanej w ust. 14.

14. Przy ustalaniu oszczędności lub przekroczenia w skali przedsiębiorstwa przekroczenia funduszu płac pracowników umysłowych nie mogą być pokrywane z oszczędności funduszu płac pozostałych grup pracowników. Oszczędności funduszu płac pracowników umysłowych mogą być zużyte na pokrycie ewentualnych przekroczeń funduszu płac pozostałych pracowników.

15. Obliczony według zasad podanych w ust. 13 wynik gospodarki osobowym funduszem płac obciąża się przekroczeniami limitów na wypłatę zasiłków chorobowych.

§ 9. 1. Dyrektor jednostki nadrzędnej po zaznajomieniu się ze stanowiskiem banku finansującego może uznać przekroczenie funduszu płac przedsiębiorstwa za usprawiedliwione, jeżeli jest ono spowodowane przez:

- 1) wprowadzenie nie uwzględnionego w rocznym planie techniczno-ekonomicznym bądź rozszerzenie ponad założenia planu stosowania efektywnych rozwiązań konstrukcyjnych lub nowych albo zastępczych materiałów budowlanych, pod warunkiem że w wyniku tego uległa obniżeniu cena sprzedażna robót, co spowodowało zwiększenie udziału robocizny; zezwolenie jednostki nadrzędnej na wprowadzenie powyższych metod wykonawstwa powinno być wydane przed przystąpieniem do realizacji robót;
- 2) wykonywanie robót zleconych w trybie nagłym, związanych z usuwaniem skutków awarii, klęsk żywiołowych itp.

2. Kwoty przekroczenia funduszu płac, ustalone po każdym kwartale, a uznane za usprawiedliwione, nie powodują sankcji, o których mowa w §§ 11, 12 i 13, oraz nie są przedmiotem potrąceń, o których mowa w § 15 ust. 2.

§ 10. 1. Obliczenie przekroczenia lub oszczędności osobowego funduszu płac zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

2. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorstwo nieprawidłowo obliczyło oszczędność lub przekroczenie funduszu płac, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek banku finansującego zarządzi dokonanie odpowiednich poprawek.

Sankcje związane z przekroczeniem planowanego funduszu płac.

§ 11. 1. W razie przekroczenia osobowego funduszu płac na koniec danego okresu:

- 1) dyrektor przedsiębiorstwa niezwłocznie:
 - a) zarządzi przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia przyczyn przekroczenia,
 - b) opierając się na wynikach kontroli zarządzi wyciągnięcie konsekwencji wobec osób winnych przekroczenia, a w razie stwierdzenia przestępstwa — zarządzi przekazanie sprawy organom powołanym do ich ścigania,
 - c) zawiesi wypłaty z funduszu premii pracowników umysłowych do wysokości przekroczenia planowanego funduszu płac,
 - d) zawiadomi jednostkę nadrzędną oraz właściwy oddział banku o wynikach kontroli i o wydanych zarządzeniach, o których mowa pod lit. b) i c), oraz

o środkach podjętych dla wygospodarowania zaistniałego oraz niedopuszczenia do powstania dalszego przekroczenia funduszu płac;

2) jednostka nadrzędna:

- a) przeprowadzi — w zależności od wielkości przekroczeń i wyników kontroli wewnętrznej przedsiębiorstwa — kontrolę własną w przedsiębiorstwie i w miarę potrzeby wyda zarządzenie zmierzające do poprawy gospodarki funduszem płac,
- b) zarządzi wyciągnięcie wszelkich konsekwencji wobec osób winnych przekroczenia,
- c) w razie stwierdzenia niewłaściwego wykonania przepisów niniejszej instrukcji pozbawi premii dyrektora przedsiębiorstwa i głównego księgowego oraz ewentualnie zastępców dyrektora bądź odpowiednio zmniejszy im premię,
- d) zawiadomi o wynikach kontroli oraz o wydanych zarządzeniach ministerstwo oraz oddział i centralę banku finansującego.

2. W przypadkach przewidzianych odrębnymi przepisami część funduszu premiowego zawieszono zgodnie z ust. 1 pkt 1 lit. c) może być wypłacona pracownikom poszczególnych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa, które nie przekroczyły funduszu płac.

§ 12. W razie wygospodarowania w następnych okresach rozliczeniowych danego roku przez przedsiębiorstwa lub jego poszczególne jednostki organizacyjne kwot pokrywających przekroczenie funduszu płac, stwierdzone w okresach wcześniejszych, mogą być dokonane wypłaty z zawieszono funduszu premiowego.

§ 13. W razie nieuzasadnionego przekroczenia rocznego funduszu płac jednostka nadrzędna zarządzi przepadek funduszu premiowego pracowników umysłowych, zawieszono zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 1 lit. c).

Przepisy końcowe.

§ 14. Ministrowie nadzorujący państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe składają na koniec każdego kwartału oraz roku planowego sprawozdania z gospodarki funduszem płac w tych przedsiębiorstwach, przysyłając je Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz centrali banku finansującego.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwa składają w oddziałach banku finansującego roczne plany techniczno-ekonomiczne wraz z planem funduszu płac i podziałem na kwartały.

2. Oddziały banku finansującego dokonują wypłat na fundusz płac na podstawie zapotrzebowania złożonego przez przedsiębiorstwa w wysokości zapotrzebowanych kwot, a w

razie przekroczenia planowanego funduszu płac dokonują potrącenia z wypłat na fundusz premiowy pracowników umysłowych do wysokości tego przekroczenia, o ile fundusz ten nie został zawieszony stosownie do przepisu § 11 ust. 1 pkt 1 lit. c).

3. Przedsiębiorstwo może w porozumieniu z oddziałem banku finansującego ustalić, że wchodzące w skład przedsiębiorstwa jednostki zorganizowane na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego mogą składać właściwemu oddziałowi banku odrębne plany i zapotrzebowania środków na fundusz płac.

§ 16. Banki finansujące działalność eksploatacyjną przedsiębiorstw budowlano-montażowych analizują w ramach badań całokształtu działalności tych przedsiębiorstw gospodarkę funduszem płac oraz powiadamiają o wynikach kontroli przedsiębiorstwa i jednostki nadrzędne, przedstawiają swoje wnioski i postulaty zainteresowanym przedsiębiorstwom, jednostkom nadrzędnym i właściwym ministrom bądź prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 17. Banki finansujące działalność eksploatacyjną przedsiębiorstw budowlano-montażowych wydają instrukcję o zasadach wydawania przez te banki środków pieniężnych na fundusz płac. Instrukcja podlega zatwierdzeniu przez Ministra Finansów po uzgodnieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 18. Centralny Związek Spółdzielczości Pracy ureguje — zgodnie z przepisami niniejszej instrukcji — zasady planowania, kontroli i korekty funduszu płac w budowlanych spółdzielniach pracy, przy czym ustali współczynnik bankowej korekty w górę wyłącznie w zakresie usług budowlanych dla ludności nie wyższy niż 1,0.

§ 19. 1. Przepisy niniejszej instrukcji stosuje się począwszy od rozliczeń funduszu płac za I półrocze 1961 r.

2. W przedsiębiorstwach, w których w rozliczeniach osobowego funduszu płac w roku 1961 wynikną przekroczenia, znajdujące wytłumaczenie w odniesieniu do działalności pierwszego półrocza 1961 r. w przepisach instrukcji, o której mowa w § 20 — dopuszcza się uznanie tych przekroczeń za usprawiedliwione i nie powodujące sankcji przewidzianych w § 15 ust. 2 niniejszej instrukcji. Prawidłowość wyliczonej kwoty usprawiedliwionego przekroczenia powinna być potwierdzona przez jednostkę zwierzchnią.

§ 20. Traci moc instrukcja Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 105 z późniejszymi zmianami).

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
w z. T. Gede

Załącznik do Instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 22 czerwca 1961 r. (poz. 233).

PRZEDSIĘBIORSTWA BUDOWLANO-MONTAŻOWE, DLA KTÓRYCH DOPUSZCZA SIĘ MOŻLIWOŚĆ BANKOWEJ KOREKTY PLANOWANEGO FUNDUSZU PŁAC

		Współczynnik korekty			Współczynnik korekty
I. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.			2. Przedsiębiorstwa Montażu Elektrycznego „Elektrobudowa”		1,0
1. Przedsiębiorstwa Montażu Elektrowni i Urządzeń Przemysłowych „Energomontaż”	1,0		3. Przedsiębiorstwa Montażu Aparatury Pomiarowej i Automatyki „Energoparatura”		1,0

	Współczynnik korekty		Współczynnik korekty
4. Przedsiębiorstwo Robót Termoizolacyjnych „Termoizolacja”	0,7	24. Przedsiębiorstwa transportowo-sprzętowe dla usług transportowych, przeładunkowych i usług sprzętowych	0,8
5. Przedsiębiorstwo Montażu, Urządzeń Kotłowych, Chemicznych i Zbiorników „Mostostal”	1,0	III. Ministerstwo Górnictwa i Energetyki.	
6. Przedsiębiorstwo Montażu, Urządzeń Chłodniczych i Chemicznych „Mostostal”	1,0	25. Zjednoczenie Budownictwa Górniczego:	
7. Przedsiębiorstwo Urządzeń Wentylacyjnych „Klimat”	1,0	a) Przedsiębiorstwa Robót Górniczych	0,9
8. Zarząd Budowy Pieców Przemysłowych (górna wysokość skorygowanego funduszu plac nie może przekraczać planowanego funduszu plac o więcej niż o kwotę wynikającą z 5% przekroczenia planu produkcji)	0,7	b) Przedsiębiorstwa Transportu i Sprzętu Budownictwa Górniczego dla funduszu plac wszystkich grup pracowników (bez uczniów)	0,6
9. Przedsiębiorstwa Robót Elewacyjnych Budownictwa	0,9	26. Przedsiębiorstwo Montażowe Urządzeń Górniczych Przemysłu Węglowego dla funduszu plac wszystkich grup pracowników (bez uczniów)	0,9
10. Przedsiębiorstwa Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal”	1,0	27. Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Elektrycznych Przemysłu Węglowego	1,0
11. Przedsiębiorstwa „Instalacje Przemysłowe”	1,0	28. Przedsiębiorstwo Energo-Montażowe Przemysłu Węglowego	1,0
12. Przedsiębiorstwa Robót Elektrycznych „Elektromontaż”	1,0	29. Przedsiębiorstwo Instalacyjne Przemysłu Węglowego	1,0
13. Przedsiębiorstwa Zmechanizowanych Robót Ziarnych	1,0	IV. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.	
14. Podległe zarządom budownictwa ogólnego przedsiębiorstwa robót instalacyjnych (sanitarnych i elektrycznych) w Bydgoszczy, Gdańsku, Radomiu, Krakowie, Łodzi, Poznaniu, Koszalinie, Warszawie, Rzeszowie, Bielsku, Katowicach, Gliwicach i Wrocławiu	1,0	30. Hutnicze Przedsiębiorstwo Remontowe	0,5
15. Przedsiębiorstwo Przemysłowe Budowy Huty im. Lenina	0,7	31. Przedsiębiorstwo Montażowe Urządzeń Spichrzowych	1,0
16. Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynierskiego dla robót wykonywanych na budowie Huty im. Lenina	0,7	32. Przedsiębiorstwa Budowy Gazowni i Urządzeń Gazowniczych	0,8
17. Przedsiębiorstwo Budowy Huty „Warszawa”	0,7	33. Zjednoczenie Budowy Kopalni Rud	
18. Dolnośląskie Przedsiębiorstwo Budowy Elektrowni dla robót wykonywanych dla elektrowni w Turosszowie	0,8	a) dla przedsiębiorstw:	
19. Przedsiębiorstwo „Petrobudowa” w Płocku	0,8	1) Przedsiębiorstwo Budowy Kopalni Rud Częstochowa	0,9
20. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynierskiego i Warszawskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich dla robót wykonywanych na budowie rafinerii i rurociągu	0,8	2) Przedsiębiorstwo Budowy Kopalni Rud Bytom	0,9
21. Bydgoskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich dla robót wykonywanych na budowie rurociągu	0,8	3) Przedsiębiorstwo Budowy Kopalni Rud Bolesławiec	0,9
22. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynierskiego, Krakowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierskiego, Poznańskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich i Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynierskiego wyłącznie w zakresie robót specjalnego fundowania	0,8	dla funduszu plac wszystkich grup pracowników (bez uczniów)	
II. Zarząd Budownictwa Terenowego.		b) dla przedsiębiorstw:	
23. Przedsiębiorstwa robót instalacyjnych	1,0	1) Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Kopalni Rud w Częstochowie	1,0
		2) Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe Kopalni Rud Żelaza	0,5
		3) Przedsiębiorstwo Budowy Kopalni Rud Nieżelaznych — Gliwice	0,7
		4) Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe Kopalni Rud Miedzi — Wrocław	0,7
		V. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.	
		34. Zakłady Remontowo-Montażowe w Bielsku, Gdańsku, Łodzi i Wrocławiu	1,0
		35. Łódzkie Zakłady Remontu Maszyn Elektrycznych	1,0
		VI. Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu.	
		36. Przedsiębiorstwa Remontowo-Montażowe w Łodzi i Chojnicach	1,0
		VII. Ministerstwo Rolnictwa.	
		37. Przedsiębiorstwo Hydrogeologiczne Rolnictwa	0,8

	Współczynnik korekty		Współczynnik korekty
38. Przedsiębiorstwa robót wodno-melioracyjnych	0,8	57. Warszawskie Przedsiębiorstwo Robót Telekomunikacyjnych w zakresie:	
39 Zakłady instalacyjno-montażowe	1,0	a) montażu urządzeń stacyjnych	1,0
VIII. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej.		b) związanych z nimi robót instalacyjnych	1,0
40. Przedsiębiorstwa robót rozbiórkowo-porzadkowych	0,7	c) montażu urządzeń radiowych	1,0
41. Przedsiębiorstwa robót instalacyjnych	1,0	XII. Inne jednostki przedsiębiorstw budowlano-montażowych różnych resortów.	
42. Miejskie Przedsiębiorstwo Remontu Dźwigów Osobowych w Warszawie	0,5	58. Przedsiębiorstwa inżynierskie wszystkich resortów wyłącznie:	
43. Przedsiębiorstwa transportowe i sprzętowe oraz bazy remontowe taboru komunikacyjnego i sprzętu budowlanego		a) w zakresie robót minerskich	0,8
a) dla usług transportowych, przeladunkowych i sprzętowych	0,8	b) w zakresie robót ziemnych	0,7
b) dla usług remontowych	0,5	59. Przedsiębiorstwa ogólnobudowlane, wyłącznie w zakresie robót elewacyjnych	0,9
IX. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego.		60. Wyodrębnione organizacyjnie jednostki usług transportowych — dla usług przewozowych i przeladunkowych	0,8
44. Przedsiębiorstwo Robót Montażowych Przemysłu Chemicznego	1,0	61. Wyodrębnione zakłady produkcji pomocniczej w zakresie branży mineralnej i produkcji betonów	0,8
45. Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Chemicznego	1,0	XIII. 1. W stosunku do przedsiębiorstw, dla których wprowadza się bankową korektę funduszu płac w ograniczonym zakresie, w odniesieniu tylko do niektórych robót i usług, dopuszcza się tę korektę wyłącznie pod warunkiem stwierdzenia przez właściwy oddział banku finansującego, że zasady planowania zadań produkcyjnych i funduszu płac oraz ewidencja ich wykonania pozwalają na odrębne ich skontrolowanie.	
46. Przedsiębiorstwo Budowy Kopalnictwa Surowców Chemicznych dla funduszu płac wszystkich grup pracowników (bez uczniów).	0,9	2. Jeżeli w rocznych planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw nie zostały wyodrębnione wartości robót i usług, dla których dopuszcza się bankową korektę funduszu płac, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, ubiegające się o korektę funduszu płac, powinny opracować i przedstawić oddziałom banków finansujących roczne plany funduszu płac obejmujące następujące dane:	
47. Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe Przemysłu Nieorganicznego — wyłącznie w zakresie robót montażowych	1,0	1) roczne wartości (z podziałem na kwartały) rodzajów robót i usług objętych bankową korektą funduszu płac,	
48. Przedsiębiorstwo Państwowe „Naftobudowa”	0,7	2) roczne wielkości (z podziałem na kwartały) funduszu płac potrzebnego na opłacenie robocizny związanej z wykonywaniem wymienionych w pkt 1 rodzajów robót i usług. Wyodrębnione wielkości funduszu płac powinny obejmować środki potrzebne na opłacenie robocizny bezpośredniej, dopłat dla brygadzystów, dopłat za pracę w godzinach nadliczbowych oraz inne dopłaty związane z wynagrodzeniem za czas przepracowany — nie powinny natomiast obejmować dopłat za czas nie przepracowany.	
49. Państwowe Przedsiębiorstwo Montażowe Zjednoczenia Przemysłu Organicznego „Erg”	1,0	3) do planów, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis § 3 wymienionej w § 20 zarządzenia instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 lutego 1961 r.,	
X. Ministerstwo Komunikacji.		4) dokumenty z zakresu ewidencji wykonania wartości produkcji i usług, jakie powinny być przedkładane oddziałom banków finansujących dla celów korekty funduszu płac, określane są przez Bank Inwestycyjny.	
50. Kieleckie i Płockie przedsiębiorstwa robót mostowych oraz oddział robót mostowych Krakowskiego Przedsiębiorstwa Robót Drogowych — wyłącznie w zakresie montażu konstrukcji	1,0		
51. Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Nr 15 wyłącznie w zakresie montażu konstrukcji	1,0		
52. Przedsiębiorstwo Zmechanizowanych Robót Kolejowych	0,9		
53. Przedsiębiorstwo Kolejowych Robót Elektryfikacyjnych	0,8		
54. Centralny Zarząd Dróg Publicznych — jednostki na pełnym rozrachunku gospodarczym	0,8		
55. Centralny Zarząd Zabezpieczenia Ruchu i Łączności	0,8		
XI. Ministerstwo Łączności.			
56. Przedsiębiorstwa Robót Telekomunikacyjnych — wyłącznie w zakresie			
a) montażu urządzeń stacyjnych	1,0		
b) związanych z nimi robót instalacyjnych	1,0		

Łączono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.